

Виходячи з представленого аналізу необхідно відзначити, що у аеропортів України виникають значні стратегічні можливості для розвитку.

Список використаних джерел:

1. ACI Europe. Airport traffic report. – UEW-MF Market Research and Trends, 2017. – 41 p.
2. Звіт про роботу аеропорту Франкфурт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.fraport.com/content/fraport/en/misc/binaer/traffic-figures/air-traffic-statistic/current_air_traffic_statistics/jcr:content.file/air-traffic-statistics-2017-5.pdf

Малоок А. С., к. т. н. Куценко В. Й.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЗАПОБІГАННЯ БАНКРУТСТВА

Актуальність дослідження обраної теми обумовлена тим, що практично всі галузі національного господарства, окрім сільськогосподарської, за останні 10–15 років збиткові, близько 50% великих та середніх підприємств потерпають від збитків, а кількість збанкрутілих суб'єктів господарювання не піддаються обліку. Зацикленість підприємств як національних, так і закордонних, замість їхнього розвитку, безперервні фінансово-економічні кризи сучасного бізнесу спонукають вчену спільноту шукати шляхи подолання фінансово-економічних негараздів, потрясінь через розробку та впровадження різного роду фінансових стратегій. Більшість учених схиляється до таких пропозицій.

«При розробці шляхів виведення підприємства з кризового стану важливе значення має розгляд можливостей реструктуризації підприємств. Під реструктуризацією підприємства слід розуміти його реформування в цілому, шляхом розробки ефективної антикризової політики у сфері постачання, збуту, цін, фінансів, інвестицій і кадрів. Реструктуризацію підприємства здійснюють самостійно. Можуть бути залучені додатково до власних інші джерела фінансування, наприклад, кошти бюджету, а також кошти кредиторів та інвесторів. У здійсненні програми реструктуризації можуть брати участь органи виконавчої влади

(державні, місцеві)». Доцільність радикальних змін діяльності підприємства зумовлюється такими чинниками:

- переважно неефективним управлінням підприємством: розробкою та впровадженням неправильної місії підприємства (максимізації прибутку), принципів господарювання (надія на залучені чужі, легкі кошти, інвестиції, свавілля ціноутворення); стилю управління (жорсткого егоїстичного); збутової мети підприємства (невпинне зростання цін на готову продукцію, виключне задоволення попиту, перш за все, іноземних покупців – експортна орієнтація господарювання; незацікавленість у задоволенні потреб національних споживачів з урахуванням того, що близько 80% населення України належить до нижнього класу за доходами і які для продукції компанії не платоспроможні); способів досягнення мети (лідерство на ринку, конкурентної ворожнечі, наступальні, оборонні стратегії, посилені рекламні кампанії, інші засоби просування товару);

- безвідповідальним ставленням до суспільства й екології (локальних та національних споживачів, владних структур, партнерів, громадськості);

- фінансовими махінаціями, подвійною бухгалтерією, приховуванням прибутків, комерційною таємницею;

- недоброякісністю пропонованої продукції та послуг (соціально шкідливої, небезпечної, некорисної для життєдіяльності людей);

- відсутністю попиту на продукцію чи послуги підприємства;

- непомірно високою ціною виготовлення продукції;

Усе це призводить рано чи пізно до зацикленості підприємства з періодичними фінансово-економічними кризами і ризиками банкрутства. На сучасному кризовому стані економіки країни багато науковців дотримуються таких ідей. При проведенні реструктуризації форми і методи повинні відповідати законодавчій базі з урахуванням проведення соціального захисту працівників підприємства. Реструктуризація підприємства передбачає, таким чином, поліпшення системи менеджменту, в тому числі підвищення ефективності використовуваних фінансових і матеріальних засобів на основі оптимального поєднання вкладень

і кінцевих результатів. У рамках реструктуризації активів може проводитися зміна системи управління підприємством, поділ майнового комплексу на окремі підприємства в рамках законодавства і при дотриманні інтересів зацікавлених сторін, продаж, передача в оренду, заставу частини активів. Може також проводитися введення нових виробничих потужностей, організація нової ринкової інфраструктури, розвиток регіональних зв'язків та ін. Оскільки об'єкти соціальної та невиробничої сфери утримуються за рахунок прибутку підприємств і є в момент реструктуризації підприємств важким тягарем, необхідно звільнення від них. Доцільно розподіл майна підприємства між кількома створеними на його базі не пов'язаними між собою підприємствами, здатними мати закінчений цикл виробництва і випуску продукції. При цьому повинні бути дотримані всі законодавчі норми і інтереси кредиторів».

На наш погляд до антикризових заходів, перш за все, слід віддавати перевагу управлінським інноваціям: розробці нової місії підприємства – покращення якості життя локальних споживачів і оточуючого суспільства; класичних принципів економіки: етично-моральної єдності трудящих, самофінансування, самодостатності; методів управління – переважно соціально-психологічних; товарно-збутової мети підприємства – економічний (кількісний) ріст виробництва та збуту продукції до тих пір, поки не буде максимального забезпечення життєво необхідних потреб локальних чи національних споживачів у якісній продукції за доступними цінами; способів досягнення мети – вертикальною та горизонтальною маркетинговою інтеграцією, патерналістським стилем управління, соціальною відповідальністю трудового колективу. Усе це стане добрим підґрунтям забезпечення сталого (безкризового, довговічного, животворного) розвитку підприємства та суспільства.

Список використаних джерел:

1. Воеводкін Н. Ю. Соціальна відповідальність в системі корпоративного управління [Електронний ресурс] / Н. Ю. Воеводкін. – Режим доступу : http://ars-administrandi.com/article/Voevodkin_2011_4.pdf

2. Гареева А. Р. Корпоративна соціальна відповідальність як фактор сталого розвитку компанії / А. Р. Гареева // Інноваційна економіка : матеріали Міжнар. наук. конф. – Казань : Бук, 2014. – С. 147–150.
3. Офіційний сайт Toyota в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.toyota.ua/index.json>
4. Тімар І. В. Особливості формування системи ризик менеджменту на підприємствах будівельної галузі / І.В. Тімар, А.В. Коваленко // Науковий вісник НГУ. – 2011. – С. 104–106.

Мартусь Д. Р., к. е. н. Хуторський П. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Аналіз наукових праць і аналітичних матеріалів свідчить, що наразі одним з найбільш збиткових видів діяльності в Україні є будівництво. У середньому за останні чотири роки кількість збиткових підприємств складає 42,6 %, найбільша ж припадає на 2017 рік.

При цьому, сума збитку за вказаний період перевищує суму отриманих прибутків, що і визначає негативне значення чистого прибутку. Така динаміка свідчить про наявність стійких негативних тенденцій за результатами фінансово-господарської діяльності будівельних підприємств, де серед основних варто назвати падіння ступеня ліквідності, невисокий рівень джерел власного капіталу, значну частку простроченої дебіторської і кредиторської заборгованості, нестабільність забезпечення фінансовими ресурсами, нераціональну структуру і співвідношення активів і пасивів тощо [1].

Це вимагає ґрунтовного аналізу сутності джерел отримання прибутку, факторів впливу на них та визначення напрямів підвищення прибутковості, оскільки відсутність реальних кроків до вирішення даної проблеми може призвести до посилення негативних тенденцій як для самих підприємств, так і середовища їх функціонування.

Прибуток будівельних підприємств формується, насамперед, шляхом реалізації виконаних підрядних робіт, продукції і послуг, основних фондів, іншого